



Indiai titkaim – 30 – török földön

2011 április 26. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Amikor készültünk Indiába, hamar megtudtuk, hogy Románia és Bulgária kivételével minden országba, melyen keresztül kívántunk utazni, szükségünk lesz vízumra. Így Törökországba is.

Bár megjegyzem, török barátaink csont nélkül megadták a vízumot. Csak egy ?rlapot kellett kitölteni és talán 1300

ft-ot fizetni. Hozzáteszem, 1993-ban... Nem volt olyan sok, bár a fizetésem sem...

Azóta emelkedtek az árak 15 eurótól 100 euróig, attól függ?en milyen célból is látogatnánk meg Törökországot. Most azt látom, hogy a Török Nagykövetség az Andrassy úton található Budapesten. 1993-ban, amikor intéztük a vízumot elég pikáns módon a Budai Várban találtam meg a nagykövetséget. Persze érthet?, hogy tetszik nekik a hely, hiszen 150 esztendeig uralták a várat...



De ne legyünk rosszindulatúak török barátainkkal. Mivel szerintük (err?! majd még beszélünk) török-madzsar barát. S lehet, tényleg?

Mindenesetre, amikor végre megérkeztünk a bulgár-török határra (ha jól emlékszem, december 15-e lehetett és reggel) sehol sem tapasztaltuk azt a legendás barátságot...

Persze érthet? volt. Jön Európából, ráadásul a volt szovjet blokkból egy lepukkant busz. Ülnek rajta magyarok, szlovákok, szlovének, horvátok, csehek és azt mondják, Indiába (!) igyekeznek. A legálmosabb vámos is elgondolkodik azon, vajon valóban igazat mondanak? Vagy lehet Törökországba akarnak menekülni a kelet-európai nyomor el?!? De az is lehet, hogy kémek vagyunk. El?készíteni jöttünk a nagy revansot, hiszen horvátok, szlovének, s f?leg mi magyarok nyögtük eleget a török rabigát.

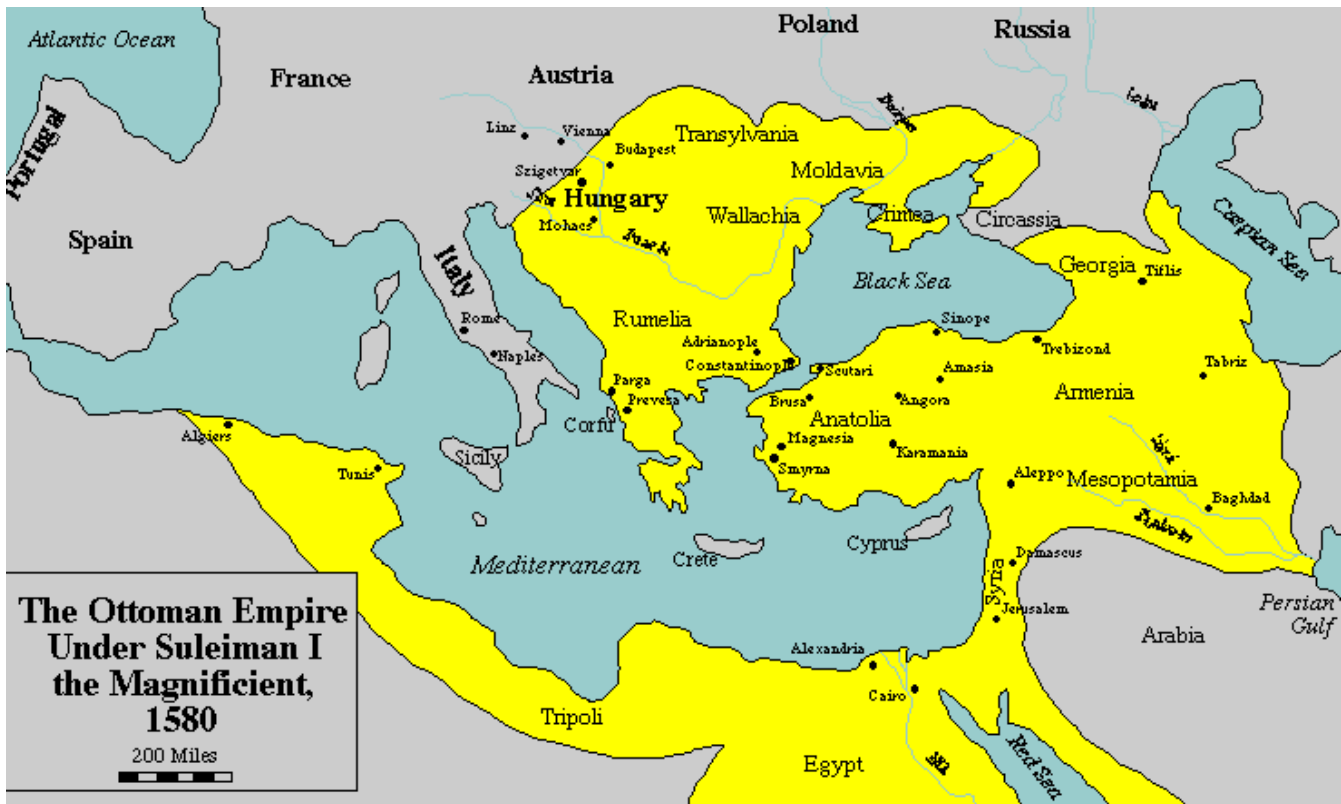
Szóval ott álltunk a határon, majd egy néptelen parkolóba félreállítottak bennünket és csak vártunk, vártunk és vártunk... Majd végre nagy kegyesen megjelent egy-két török vámos és kipakoltatták velünk az egész buszt. Minden csomagba belenéztek. Elég hosszú ideig tartott az egész. Akkor még azt hittük, hogy ez egy egyszeri eset, de utazásunk során megtapasztalhattuk többször is a vendégszeretet e sajátos formáját.

Miután mindent rendben találtak (semmit nem akartunk Törökországba csempészni), megindulhattunk az ország belseje felé.

Az els? nagyobb település, szinte határvárosnak is mondhatnánk, Edirne volt. Törökországban jártunk, de még Európában. Edirnében megérinthezt volna bennünket a történelem (ha megálltunk volna turistáskodni... persze

akkor nem két két, hanem két hónap alatt érjük el úti célunk...)

Uskadamát még a trákok alapították. Mikor is? Még jóval azelőtt, hogy a rómaiak erre jártak volna. Amikor meg erre jártak, akkor ?k is letelepedtek. Ez Hadrianus idején történt. Az a Hadrianus, aki brit földön emelte az északi, barbár törzsek ellen a falat, mely persze közelébe sem ért a kínai Nagy Falnak.



Így ér körbe a történelem. Két évezreddel ezelőtt Róma hatalma a Brit-szigetektől Kisázsiaig ért. Mintha ez lett volna az első Európai Unió. Ma Nagy Britanniától Bulgáriáig ér újra az Unió, de a törökök is bekéredztek. Egyik érvük a kis európai csücsök, melyet uralnak, melyen Edirne is található.

A város, mely római alapítójáról a Hadrianopolisz nevet kapta. 1363-ben az oszmánok elhódították Bizánctól. Majd egy évszázadig az Oszmán Birodalom fővárosa is volt. Hívták korábban Drinápolynak, majd lett a neve Edirne.

Véráztatta föld ez. Ahogy elmúlt az ókori görögök-trákok korántsem nyugalmas ideje, Edirne területén 16 nagyobb csata zajlott le. A teljesség igénye nélkül:

Krisztus után 324-ben Nagy Konstantin győzte le itt Liciniust. Igazi polgárháború volt ez Róma császári trónjáért, s Licinius a vereséget csak egy évvel élte túl.

De 378-ban Rómának már külső ellenséggel kellett itt csatáznia, mégpedig a vizigótokkal... Majd fordult az idő kereke, már elfeledték a rómaiakat. 813-ban Bizánc (Keletróma) és a bolgárok csatáztak itt. Az előbbieket nyertek...



1205-ben a keresztiesek által uralt Latin királyság hadakozott errefelé a bolgárokkal. Majd 1254-ben újra Bizánc és a Bolgár Birodalom (ez már nem az, mint a korábbi) hadakozott. 365-ben az oszmánok elfoglalták. Hosszú uralom volt. 1913-ban az els? balkáni háború idején csatáztak itt a törökök és az egyesült bolgár-szerb seregek. Edirne Törökország része maradt...

Edirnének van magyar vonatkozása is.

II.

Mehmed szultán 1453-ban itt készítette az akkori kor legnagyobb ágyúit. Az ágyúcs? anyaga bronz, ?mérete 762 mm (30 hüvelyk), hossza 5,18 m (17 láb), tömege 18,26 tonna. Az önt?mestert Orbánnak hívták és a Magyar Királyságból érkezett. A szultán 90 napig lövette a Bazilika nev? ágyúkkal Konstantinápoly falait. A kísérlet sikeres volt, mert azóta Isztambulnak hívják a várost...

Persze a történelmet mindig a gy?ztesek írják. Orbán valószínűleg Erdélyben született mely akkor a Magyar Királyság szerves része volt. Ám román honlapokon, persze angol nyelven már egy drinápolyi önt?mestert?l is bizonygatják, hogy román származású, hozzáteve, hogy sz?ke bajusza volt és az Orbán nem román név...

Edirnében található Törökország legmagasabb minaretje, a 70 méter magas Szelim mecset. Ezt II. Szelim szultánról nevezték el, aki egy évvel korábban hunyt el. Nagy II. Szulejmán fia volt és nyolc évig uralkodott. Uralkodása idején esett meg a lepantói csata, amikor a törököket kisöpörték a Földközi-tengerr?l... A szultánt azonban jobban érdekelte (Allah ne nézz ide) a bor, mint az uralkodás ny?ge... Hiába, Európa oly messze van Mekkától... (Mint Makó Jeruzsálem?l, tehetnénk hozzá...)



S a ma Edirnéjének van-e híressége? Természetesen van:

1980-ban született a városban Cem Adrian énekes, zeneszerző. A mi „királyunk” elbűjíhatott volna mellette, mert a fiatal török énekes valami genetikai rendellenesség folytán képes majd 7 (!) oktávot kiénekelni...

Soha nem tudjuk meg, hogy a kiskamasz Cem Adrian, 13 évesen Edirne egyik utcájában álldogálva látott-e egy lepukkant Karosa buszt, mely éppen India felé tartott. Talán már akkor is arról álmodozott, hogy énekes lesz...

Még Európában jártunk, de már Törökország útjain...

Nawesh

Szerző: a Flag Polgári Műhely tagja

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen



„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló